

STURE LARSSON

Ejdervägen 12

247 63 Veberöd

0704 45 17 37

larsson.sture@telia.com

2020 08 31

Angelägna frågor till Sveriges kommuners politiskt ansvariga, företrädesvis fullmäktige.

Som företagare har jag lärt att Sveriges kommuner inte fungerar rationellt och inte respekterar lag! Efter en olycka inom slakten utvecklade jag och marknadsförde rasskydd för rörgrav. Mesta användare borde vara kommuner, som varje år antas byta ca 2,5 % av alla kranar, s.k. serviser, i mark vid tomtgräns från offentligt nät till fastighet. Detta arbete utförs i de flesta fall utan beaktan av gällande arbetarskyddslag. Arbetena utförs i de flesta fall utan att respektera Arbetsmiljölagens föreskrivna krav på skydd mot ras.

Det har varit mycket svårt att marknadsföra rasskydd annat än efter inträffad dödsolycka. De kommuner som köpt rasskydd för rörgrav använder dem sannolikt ändå inte p.g.a. i mina ögon **extrem irrationalitet**. Kommunerna hyr som regel grävare och saknar därmed egen organisation för att hantera de få rasskydd som ändå är köpta men står bortglömda på kommunala lager. En rationell organisation hyr naturligtvis grävare med rasskydd mot ett med grävfirman skrivet avtal om tillhandahållande av och sättande av rasskydd innan t.ex. kommunens man går ner för att byta kranen.

En rationell chef friskriver sig naturligtvis via uppdragsavtal från att ständigt behöva vara ultimativ ledare och ansvarig för löpande beslut på "gropkanten". Så icke i kommun! Där köper man rasskydd möjligen för syns skull som lagervara, inte för användande. En enda kommun av kontaktade 190 har för mig känt agerat rationellt via skrivna avtal med alternativa entreprenörer i kommunen om att i arbeten för kommunen tillhandahålla och säkra rörgrav inom gällande lag och förordning. Entreprenörer som inte tillhandahåller och sätter rasskydd får inga jobb. Chefen i fråga kan rationellt syssla med annat i trygg förvisning om att han i händelse av olycka är friskriven. Hans kollegor inkl. nämndsansvariga däremot utmanar sannolikt varje arbetsdag ödet och skranket!

Lagbrott är legio. Irrationalitet är legio. Vad är förklaringen?

Nu är flertalet länder inkl. Sverige på många sätt lamslaget av en pandemi med luftburen smitta.

Vi står vidare inför en kommande hälsovårdskris p.g.a. antibiotikaresistens. Sjukhussjukan, patient smittad av faktor i vårdlokal, har i media redan angivits överstiga 15 %. I det ljuset är ventilationssystem med systematiskt maximerad risk för medveten smittspridning och faktiskt utvecklande av antibiotikaresistens via personalen naturligtvis i en rationell värld otänkbar. Likväl måste detta maximala risktagande anses vara norm i Sverige där t.o.m. vårdlokaler har roterande värmeväxlare. De flesta större byggnader i Sverige torde kännetecknas av:

1. Någon form av recirkulativ ventilation med mellan 5- och 25-procentig återluftskapacitet och sannolikt högre föroreningsåterföring.
2. 42 % av alla vårdlokaler har enligt Energimyndigheten roterande värmeväxlare, som i kall väderlek kan antas återföra närmare 100 % av i utgående luft burna vattenlösliga gaser och då naturligtvis också i vatten på värmeväxlarhulets kondensvåta ytor fastnande partiklar, bakterier och virus. **Roterande värmeväxlare är helt otänkbar i hygieniska sammanhang.** Likväl nära nog norm just i Sverige.
3. System med varandra konkurrerande till- och frånluftsfläktar som av systemskäl, d.v.s. kraftigare förorening på frånluftssidan och därmed efterhand kapacitetssänkta frånluftsfläktar, sätter husen på övertryck, vilket ofelbart leder till mögel i konstruktioner mot utomhusklimat. Mögeltoxiner anses vara DNA-spjälkande och därmed garanti för epigenetisk skada hos fertil personal och avkomma.
4. En mycket stor del av husen har antagligen någon form av intermittent drift som gör att alla dagar och i synnerhet dag efter weekend och långhelg eller semester gör förmiddagar i byggnaden **epigenetiskt farliga** för i synnerhet fertil personal och deras avkomma.
5. Kommunerna är primära bärare av kostnader för utfallet av flertalet skadefall och i synnerhet för långtidssjuka och äldre. I det ljuset är det naturligtvis särskilt allvarligt om kommunerna inte själva förstår eller verkar för minimering av skaderisker för t.ex. äldre multisjuka och i synnerhet för kommande generationer. Fertil personal riskerar att i recirkulativ och mögelbelastad miljö få skadad avkomma. Astmatiska och allergiska barn riskerar att inte kunna fullfölja eller prestera god utbildning. Allt betyder framtida, okontrollerbara kommunala kostnader och de facto också skadeståndsansvar.

Den offentliga sektorns hus är sannolikt i otaliga fall utrustade för att skada rumsanvändaren. Förhållandet bryter mot lag. 1998 tillkom Miljöbalken (MB). Dess kapitel 2 innehåller regler om försiktighet vid val av teknik, som gör ovan nämnda företeelser olagliga. Som projektör eller fastighetsägare kan man inte välja riskmaximerande teknik, så länge annan, säkrare teknik är valbar. Olagligheten i ovan nämnda företeelser förstärks och blir ännu obegripligare att förstå i ljuset av att Arbetsmiljöverket (AMV) förbjudit i princip alla former av återluft på arbetsplats. Under 22 år av förbiseende har alltså inga åtgärder vidtagits för att rätta till olagligheterna. Folkhälsomyndigheten (FHM) har så vitt känt inte agerat för att under pandemin snabbt avveckla nämnda risker. IVO vägrade i sin studie av äldreboende nu i coronatid med hög dödlighet att i datainsamling ta in info om byggnadernas ventilation. IVO anser att patientsäkerhetslagen, som glömt att byggnadens egenskaper styr hygien, går före MB. *IVO har i brev till mig följaktligen deklarerat att hygien inte är en hälsofråga.* En enda av alla regionala smittskyddsenheter har svarat professionellt på frågor om byggnaders hygieniska utrustning inom deras ansvarsområde, fråga för fråga. Trots svar från legitimerad personal, alltså personal på åtminstone akademisk licentiatnivå, har övriga svarande svamlat som på efterfest.

Situationen är om möjligt ännu mera inflammerad. Kommunerna legitimerar för sitt område inspektörer för Ovillkorlig ventilationskontroll (OVK). Verksamheten fortsätter, om jag förstår det rätt, även om först MB 1998 och senare AMV med krav på noll återluft gjort verksamheten obsolet i ursprunglig form. Om kommunen via OVK-rapport skriftligt godkänner en anläggning med ovan nämnda problem, så begår kommunen principiellt en olaglig handling mot sina medborgare genom att underkänna MB kap. 2, försiktighetsprincipen och AMV:s krav på frånvaro av återluft. OVK-inspektörerna arbetar sannolikt fortfarande inom den obsoleta OVK-lagen och godkänner förmodligen fortfarande anläggningar som fortfarande arbetar tekniskt sett inom tidigare bygglov, utan att förstå att detta är förbisprunget av övergripande lag och av senare hygienstudier. Riksdagen tillhandahåller i så fall medvetet en lag som permanent risk. Nu i coronatid har VVS-folkets föreningar t.o.m. offentligt varnat för resultatet av medlemmarnas insatser.

Nu har ni som lokal myndighet chansen att visa framfötterna och redovisa er inställning till svensk lag genom att professionellt besvara följande frågor:

1. Hur många av kommunens byggnader, skolor, äldreboenden etc. har roterande värmeväxlare?
2. -"- har annan form av återluftsteknik som t.ex. varianter av plattvärmeväxlare?
3. -"- har till- och frånluftsfläktar utan övertryckssäkring i form av automatisk differenstryckskontroll ute/inne?
4. Hur många äldreboenden är utrustade enligt något av ovanstående alternativ?
5. Kommunen har sannolikt förordnat OVK-inspektörer. I hur många fall av OVK-rapporter har inspektören faktiskt fungerat genom att t.ex. informera om att inspekterat hus
 - A. Bryter mot MB och Arbetsmiljöförordning om återluft?
 - B. Informerat om att besiktigade hus saknar automatisk övertryckskontroll (möjelskadade skolor har t.ex. varit medias sidofyllnad under många år) och varnat för möjelskador av detta skäl?
6. Hur ser kommunen på att kommunen övertar ansvar för något som inte är godtagbart inom gällande regelverk, när kommunen anslår försäkrans om en byggnads säkerhet mot OVK-rapport som inte uppmärksammat det mest elementära som laglighet, möjelskaderisk etc.? I och med kommunens anslag om OVK som förbisett ovanstående bär kommunen odelat ansvaret för utfärdad garanti.
7. Vilka åtgärder kommer kommunen att vidtaga för säkra verksamhetens lagliga funktioner?

Svar emotses endera skriftligt på ovanstående adress eller som e-brev på angiven adress. Svar och frånvaro av svar kommer att sammanställas och i någon form publiceras.

För eventuella behov bilägges skriften *Kontrollera luften du andas* och Varningstexten *Forskare begär åtgärder*.

Mvh
Sture Larsson

